

‘Zie de wereld, pak aan in Indië, neem dienst’

door Carel de Goeij

Het is aankomende zomer zestig jaar geleden dat in het toenmalige Nederlands-Indië de eerste ‘politieele actie’ gehouden werd. Een kleine anderhalf jaar later, in december 1948, volgde de tweede. Weer een jaar later - op 27 december 1949 - werd in het Paleis op de Dam de soevereiniteit overgedragen aan Indonesië en kwam er een eind aan de status van Nederland als koloniale wereldmacht. Ongeveer 95.000 dienstplichtigen en 25.000 oorlogsvrijwilligers (OVW'ers) dienden in Nederlands-Indië. Onder hen honderden jongemannen uit Kampen en Groot-IJsselmuiden.¹

Eind september 1946 vertrok het eerste troepenschip met dienstplichtigen naar Nederlands-Indië. Maar een klein jaar daarvoor - oktober 1945 - was de stroom OVW'ers al op gang gekomen. Kampen deed op 15 oktober rond de honderd jonge stadgenoten uitgeleide, die in de loop van de zomer dienst hadden genomen bij het eerste bataljon van het achtste regiment infanterie, I-8 R.I., bijgenaamd Veluwe Bataljon De Haantjes. Dit legeronderdeel was al een maand na de bevrijding - op 15 juni - officieel opgericht.

Bijna alle Kamper jongens die zich in de zomer van 1945 aanmeldden als vrijwilliger hadden zich in de laatste oorlogsmaanden aangesloten bij de Binnenlandse Strijdkrachten (BS) en waren daarvoor actief geweest in het verzet.² Direct na de bevrijding werden er actief oorlogsvrijwilligers geworven met affiches waarop de Nederlandse leeuw in soldatenuniform boven op de wereldbol staat: ‘Zie de wereld, pak aan in Indië, neem dienst’.³ Na hun aanmelding als OVW'er in Kampen werden ze naar de Jan van Schaffelaarkazerne in Ermelo gebracht, waar het bataljon gelegerd was. Met een omvang van ongeveer achthonderd man was het aandeel Kampenaren in dit bataljon aanzienlijk.

Op de inwoners van Kampen moet het vertrek van zoveel jongemannen diepe indruk gemaakt hebben. Kampen telde op dat moment rond de 24.000 inwoners. Praktisch iedereen kende één of meerdere OVW'ers van nabij. Niet verwonderlijk dus dat heel Kampen uitstroomde bij hun vertrek. Op de Nieuwe Markt sprak burgemeester Oldenhof hen 's ochtends toe, er

**VEREENIGING
KAREL DOORMAN**

Ter gelegenheid van het a.s. PINKSTERFEEST, wil het Bestuur wederom
**naar onze jongens in Indië
pakjes verzenden**

die door de leden kunnen worden bijgevuld (geen rauw fruit of andere aan bederf onderhevige artikelen).

De Vereeniging zorgt GRATIS voor doos, verpakking en verzending en stelt GRATIS o.a. beschikbaar: een blik met limonade-extract, een blik gecondenseerde melk met suiker (tegen inlevering van 1 melk-rantsoenbus), een doos schoonsmeer en voor zover nog niet eerder verstrekt: 2 blocnota's met 50 couverts, 1 geïmilleerde beker en 1 tube tandpasta.

Voorts wordt ingaande Maandag a.s. weer gelegenheid gegeven voor het opnemen van GESPROKEN BRIEVEN.

Hoewel van deze GESPROKEN BRIEVEN de prijs f 4.50 bedraagt, behoeft door een lid voor de eerste plaats aan ieder militair aan de Vereeniging slechts f 1.— te worden betaald. Afspraak omtrent tijd en plaats van opname MET SPOED te overleggen met BUREAU KAMPER NIEUWSBLAD, Oudestraat 68, Telefoon 440.

Pakmiddag verzending pakjes op WOENSDAG 16 en zoo noodig Donderdag 17 April a.s., van 2—5 uur in „ONS GEBOUW” aan den Broederweg te Kampen.

In herinnering wordt gebracht de oproeping voor onze leden en voor zover plaats voor niet-leden van ORANJE HOTEL door het Zuid-Hollandsch tooneel op DONDERDAG 16 APRIL a.s. in het CITY THEATER (aantvang 3 en 8 uur a.m.).

De Kamper vereniging Karel Doorman was zeer actief als thuisfront voor de naar Nederlands Indië vertrokken plaatsgenoten, onder meer met het verzenden van pakjes en het opnemen van gesproken brieven. Deze advertentie is uit het Kamper Nieuwsblad 9 april 1947

werd door de stad gemarcheerd achter het 'Stedelijk' aan en toen de bussen wegreden schoten enkele Indiëgangers ten afscheid met hun stenguns in de lucht enkele magazijnen leeg.⁴

Na een militaire training in Engeland vertrokken de OVW'ers eind oktober naar Indië. Na een langdurig verblijf op Malakka behoorde I-8 R.I. tot de eerste lichter oorlogsvrijwilligers die in maart 1946 op Java voet aan land zette.

Voor de Kamper OVW'ers moet de stap om zich aan te melden een logisch vervolg zijn geweest op hun verzetswerk en dienst bij de Binnenlandse Strijdkrachten. De Japanse overgave en de afkondiging van de Indonesische onafhankelijkheid in augustus deed in het geheel geen afbreuk aan hun

idealistisch getoonzet avonturisme. Van enige twijfel aan de inzet van Nederlandse troepen was geen sprake. 'Hier moesten Hollandse troepen aanwezig zijn om de helpende hand te bieden. Driemaal is ons de vraag voorgelegd of wij naar Nederlands-Indië wilden en driemaal antwoordden we: Ja,' schreef Kamper OVW'er Pieter Brugman in dagboekantekeningen kort na zijn vertrek naar Indië.

Om daar een kleine drie jaar later - juli 1948, net terug in Kampen - in een inleiding aan toe te voegen: 'Helaas, een deel van het Nederlands volk begreep ons niet. Zij vroegen zich niet af waarom wij daar in Indië in de modder rondbaggerden of 's nachts het donkerte intuïerden. In hun mond heette ons streven avonturisme of het zoeken van gevaar. Zij lachten gering-schattend toen wij het na de bezettingsstrijd nog niet genoeg vonden en ons meldden om een volk dat nog leed onder terreur te bevrijden.'

De tegenstem, die in de loop van de zomer van 1946 zou aanzwellen - in september vertrok het eerste troepenschip met dienstplichtigen naar Indië - werd in Kampen niet of nauwelijks gehoord, behalve als een aanleiding om vervolgens met kracht de interventie in Indië te rechtvaardigen.⁵ De strijd in Indië en de activiteiten van het thuisfront waren in de eerste vijf naoorlogse jaren in Kampen het gesprek van de dag, maar van enig verzet tegen of twijfel aan het nut van troepeninzet is in de lokale kranten uit die tijd niets terug te vinden.

Naar schatting zijn er 2600 deserteurs tot vier à vijf jaar cel veroordeeld; veel meer zijn er ondergedoken.⁶ Ook in Kampen en Groot-IJsselmuiden? Lastige vraag. Kampen was bepaald geen bolwerk van verzet tegen de militaire acties in Indië, integendeel. Gezien het grote aantal OVW'ers moet in Kampen de steun voor de strijd in Nederlands-Indië groot zijn geweest en kritiek op de inzet van troepen en de politionele acties navenant klein.

Als het waar is dat de desertiefrequentie streekgebonden was,⁷ scoorde Kampen ongetwijfeld laag in het aantal jongemannen dat een militair verblijf in Indië liever aan zich voorbij wilde laten gaan. Wie in deze streken zich aan dienst in Indië trachtte te onttrekken - hetzij door onder te duiken, hetzij door een beroep te doen op de wet gewetensbezwaren - hoefde niet te rekenen op veel begrip of empathie.

Hoeveel Kamper dienstplichtigen gingen naar Indië? Uitgaande van een troepeninzet van 25.000 OVW'ers en 95.000 dienstplichtigen zouden tegenover elke OVW'er vier dienstplichtigen hebben gestaan. Gezien het relatief grote aantal OVW'ers uit Kampen zal die verhouding hier anders gelegen hebben. Ik schat het aantal Kamper dienstplichtigen op ongeveer driehonderd.

Terugkeer van I-8 R.I. op de Nieuwe Markt, op 20 mei 1948. Foto Frans Walkate Archief

Twaalf Kamper jongemannen kwamen om het leven tijdens hun inzet in Nederlands-Indië. Onder hen twee dienstplichtigen en vier oorlogsvrijwilligers. Aan het eind van dit artikel vindt u enkele biografische gegevens van hen. Hun namen staan op het monument dat voor hen werd opgericht en onthuld op 31 augustus 1955.

Oprichting van het monument was een initiatief van Kampenaren E. Vinke, J.A. Muller en A. Zielman, die eind 1952 het Comité Oprichting Gedenkteken Gevallen Indië-militairen te Kampen hadden opgericht. Het bestond uit een betonnen zuil met daarop de namen van de twaalf omgekomenen met er bovenop een bronzen plastiek van biddende handen, gemaakt door beeldhouwer Martin van Waning. Op de bovenrand van de zuil de tekst: 'Gesneuveld in Indonesië 10 5 1948.'⁸

Aanvankelijk stond het in het Ebbingeplantsoen, achter Villa Mary. Begin jaren zestig werd het, na klachten over het gebruik van de locatie als trapveldje, overgeplaatst naar Het Plantsoen, ter hoogte van de 3de Ebbingestraat. Eind jaren tachtig werd het monument gerestaureerd en kreeg de zuil een marmeren plaat met een nieuwe inscriptie: 'Gevallen in Indonesië' werd: 'Gevallen in Ned.-Indië.'⁹

De relatief vroege oprichting van een monument voor in Nederlands-Indië

omgekomen stadgenoten past in het beeld van een breed gedragen medeleven met 'onze jongens' overzee. De NIWIN - Nationale Inspanning Welzijnsverzorging Indië - kon in Kampen op een luide respons rekenen. De speciale NIWIN-week van begin maart 1947 dompelde Kampen en IJsselmuiden dankzij de inspanningen van een uiterst actief lokaal comité onder in een hausse aan activiteiten - van revue en verloting tot speciale filmvoorstellingen in de City en 'croquetten eten' in De Poort van Kleef.¹⁰ Opbrengst maar liefst tussen vijftien- en zestienduizend gulden.¹¹

Naast de landelijk opererende NIWIN was er de Vereniging Karel Doorman, bestaand uit het thuisfront van de Kamper jongens overzee. De vereniging zorgde onder meer voor het versturen van pakjes en bood gelegenheid tot het opnemen van gesproken brieven met forse korting.¹² 'Karel Doorman' was een geliefd goed doel voor menig lokale collecte en spontane actie.

Het was ook deze vereniging die in het City-theater op donderdag 20 februari een bijeenkomst organiseerde¹³ waar OVW-korporaal Pieter Brugman, een Kamper jongen, vertelde over zijn tijd in Indië. Brugman was door de legervoortlichtingsdienst samen met tien andere 'voorlichters' uitverkoren om een maand terug te gaan naar Nederland om het thuisfront kond te doen van de verrichtingen van onze jongens overzee. Een charme-offensief. Brugman in zijn dagboeknotities: 'Verschillende jongens vroegen me de mensen in Nederland toch vooral duidelijk te maken dat we niet de moordenaars waren waarvoor we uitgekreten werden, maar doodgewone jongens die naar Indië gegaan waren om hun idealen: orde en rust te verwezenlijken.'¹⁴ Ongeveer een maand waren Brugman en zijn collega-'voorlichters' in het land. Brugman vervulde vijftien spreekbeurten in Oost-Nederland, waarna hij weer naar 'huis' mocht, naar Padang, waar zijn regiment toendertijd gelegerd was.

Ruim een jaar later, op 20 mei 1948, keerden de Kamper OVW'ers van I-8 R.I. terug op de Nieuwe Markt, waar ze tweeënhalf jaar daarvoor uitgezwaaid waren. Theo van Dijk speelde op het carillon vaderlandse liederen en praktisch alle Kamper verenigingen zorgden voor een erehaag langs de weg. Op de Nieuwe Markt stonden alle vier de muziekkorpsen en de al eerder teruggekeerde OVW'ers en mariniers.¹⁵ Na een feestelijke begroeting werden de jongens thuis afgeleverd. Men had - curieus! - de naaste familie verzocht thuis te blijven tijdens de ontvangst op de markt, omdat men bevreesd was dat ze niet tijdig thuis zouden zijn als de thuiskomers daar arriveerden.¹⁶ Kampen was, zo blikt Brugman in het in 2000 geschreven nawoord van zijn

dagboek aantekeningen terug, één van de weinige steden die zijn zonen bij hun terugkeer uit Indië een groots terugkeer bereid hadden. Kampen was in de laatste oorlogsjaren niet alleen een knooppunt van het verzet, ook in die eerste naoorlogse jaren was het een levenslustig brok thuisfront, waar men hartstochtelijk meeleeft met 'onze jongens overzee'.

Noten

- 1 Het aantal Kamper OVW'ers van I-8 R.I. dat op maandag 15 oktober 1945 vanuit Kampen naar Nederlands-Indië vertrok - en daar ruim tweeënhalf jaar zou blijven - bedroeg volgens een artikel in het *Kamper Nieuwsblad*, 16 oktober 1945 'ongeveer honderd'. Uit het artikel blijkt niet of het louter ging om jongens uit de stad of dat er ook OVW'ers uit het Kamper ommeland bij waren. Het totaal aantal inwoners van Kampen en Groot-Ijsselmuiden dat, hetzij als oorlogsvrijwilliger, hetzij als beroeps, hetzij als dienstplichtige in Nederlands-Indië heeft gediend, zal - mijn schatting - ergens tussen de drie- en vijfhonderd hebben gelegen.
- 2 P. Brugman, *Naar de Oost* (Kampen 2000) 21. Dit boek bevat de dagboek aantekeningen die Kampenaar Pieter Brugman maakte voorafgaand, tijdens en na terugkeer van zijn verblijf in Nederlands-Indië.
- 3 P.M.H. Groen en D.W. Staat, *Inzet in Nederlands Indië 1945 - 1950* (Amsterdam 1992) 25.
- 4 *Kamper Nieuwsblad*, 16 oktober 1945 en P. Brugman, *Naar de Oost*, 27.
- 5 Zie bijvoorbeeld Brugmans anekdote in *Naar de Oost*, 122. Voor enkele weken terug in Nederland voor het houden van spreekbeurten verhaalt hij van een terloopse ontmoeting met een potentiële onderduiker. 'Ik zei hem dat onderduiken niet hoefde, want dat hij toch afgekeurd zou worden. (...) In de eerste plaats voor ruggengraatloosheid en ook omdat hij behept was met zwarte kanker. Dergelijke mensen waren in het Nederlandse leger niet nodig, ja zelfs zeer overbodig, dus hoefde hij zich niet ongerust te maken.'
- 6 L. de Jong, *Het Koninkrijk der Nederlanden in de Tweede Wereldoorlog*. Deel 12-II ('s-Gravenhage 1988) 805.
- 7 Zie W. Schuurmans Stekhoven, 'Nota inzake de berechting der Indië-'deserteurs'', besproken in *Militair Rechterlijk Tijdschrift* 1948, 353 e.v.
- 8 Dat er destijds 'Indonesië' op het monument kwam te staan zou een voorwaarde van burgemeester Berghuis zijn geweest (mededeling van Daan Gunnink). Een geschreven onderbouwing van deze mededeling heb ik niet kunnen vinden.
- 9 Dit is gebeurd op initiatief van oud-Indiëgangsters en met instemming van de toenmalige burgemeester Henk Kleemans. Het is mij overigens niet bekend waar '10 5 1948' naar verwijst.
- 10 *Kamper Nieuwsblad*, 27 februari 1947.

- 11 *Kamper Nieuwsblad*, 15 maart 1947.
- 12 *Kamper Nieuwsblad*, 9 april 1947. Het opnemen van gesproken brieven had plaats in de garage onder de woning van pastoor Gasman aan de 2de Ebbingestraat.
- 13 *Kamper Nieuwsblad*, 22 februari 1947.
- 14 P. Brugman, *Naar de Oost*, 118.
- 15 *Kamper Nieuwsblad*, 21 mei 1948. Naast de OVW'ers telde Kampen ook een flink aantal jongens, die als marinier naar Nederlands-Indië gingen. Zij kregen hun opleiding in de Verenigde Staten.
- 16 P. Brugman, *Naar de Oost*, 194.

*Bij de namen op het herdenkingsmonument
voor de in Nederlands-Indië omgekomen militairen
uit Kampen en IJsselmuiden.*

Alleen in de gevallen waarin het voor mij vaststaat dat de betrokkene door gevechtshandelingen om het leven is gekomen heb ik de uitdrukking 'gesneuveld' gebezigd.

De biografische gegevens zijn ontleend aan het slachtofferregister van de Oorlogsgravenstichting (zie: www.oorlogsgravenstichting.nl), het archief van de burgerlijke stand van de gemeente Kampen in het Gemeente Archief Kampen en een archiefstuk in het Frans Walkate Archief, getiteld: *Krantenknipsels en foto's van uit Kampen en IJsselmuiden afkomstige gesneuvelde en door ziekte/ongeval overleden militairen*. In dit laatste document bevindt zich ook een krantenknipsel van een overlijdensbericht van A.R.W. de Vries uit IJsselmuiden, onderluitenant van het KNIL, die op 23 juni 1949 op 48-jarige leeftijd in Sumedang op Java is 'gevallen voor zijn Vaderland'. Zijn adres: Sportlaan 4, IJsselmuiden. Zijn naam staat niet op het monument.

Als ouderlijk huis geef ik het adres waar de betrokkenen naar alle waarschijnlijkheid woonden voorafgaand aan hun in diensttreding en vertrek naar Nederlands-Indië.

Frans Gunnink, geboren in Kampen op 24 oktober 1923, sneuvelde op 2 december 1946 in Padang op West-Sumatra. Hij is begraven op het Nederlands ereveld Leuwigajah in Cimahi op Java. Hij behoorde tot de Kamper oorlogsvrijwilligers (OVW'ers) van het 1ste bataljon van het 8ste regiment infanterie (I-8 R.I.), het zogeheten Veluwe Bataljon De Haantjes. Hij was het

Frans Gunnink, oudste zoon van de bekende Kamper koffiefabrikant, ging als oorlogsvrijwilliger van 1-8 R.I. in oktober '45 naar Nederlands Indië en sneuvelde op 2 december 1946 in Padang op West-Sumatra. (foto Daan Gunnink)

Dries van de Weerd, Kamper oorlogsvrijwilliger bij 1-8 R.I., sneuvelde op 23 december 1946 bij Padang op West-Sumatra.

tweede kind en oudste zoon van Julius Everhard (Jules) Gunnink, de bekende thee- en koffiehandelaar en -fabrikant, en Johanna Rutgerdina Marseille. Vader was een geboren Kampenaar (3 oktober 1896), moeder was op 3 mei 1897 geboren in Hillegom en woonde tot haar trouwen in Heemstede. Ouderlijk huis van Frans: 1ste Ebbingestraat 2.

Frans' jongste broer Jan David (Daan) woont nog in Kampen en is actief voor de veteranen van 1-8 R.I.

Dries van der Weerd, geboren in Kampen op 6 november 1923, ging samen met Frans Gunnink als OVW'er in I-8 R.I. in oktober 1945 naar Nederlands-Indië, waar hij op 23 december 1946 sneuvelde, ook bij Padang op West-Sumatra. Hij ligt begraven op het Nederlands ereveld Leuwigajah in Cimahi op Java. Ouderlijk huis: Slagersweg 24 in Kampen.

Hendrik van Bemmelen van der Plaat, geboren op 15 juni 1927 in Kamperveen, ging naar Nederlands-Indië als marinier. Hij is op 29 mei 1946 gesneuvelde in Kumendung, aan de oostkust van Java. Hij ligt begraven op het Nederlands ereveld Kembang Kuning in Surabaya op Java. Hij was de oudste van drie kinderen, na hem een jongen en een meisje. Zijn vader - Johannes Hendricus, los arbeider en later betonwerker - kwam uit Amsterdam en huwde in februari 1927 een Kamper meisje, Jentien Kwakkel, geboren op 21 december 1907. Ouderlijk huis: Morrensteeg (tegenover de branderij van Kanis en Gunnink).

Gerrit van de Kruisweg, geboren op 24 juli 1922 in Kampen, ging naar Nederlands-Indië

Hendrik Bemmelen van der Plaat, geboren in Kamperveen, ging naar Nederlands Indië als marinier, na een opleiding in de Verenigde Staten. Hij overleed op 29 mei 1946 in Kumendung, aan de oostkust van Java.

Menteng Pulo in Jakarta. Hij was de jongste van zes kinderen en enige jongen. Zijn vader, Jacob Kragt, was op zeven januari 1880 geboren in Kampen en zijn moeder was Gerrigje Gols, geboren in IJsselmuiden op 11 september 1881. Zijn ouderlijk huis stond aan de Reijersdijk 24.

Wolter Noordman, geboren in Kampen op 21 januari 1926, kwam om het leven op 12 augustus 1947 in Tjikampek, vlakbij Batavia. Hij raakte dodelijk gewond bij het opruimen van vijandelijke munitie. Hij was oorlogsvrijwilliger en korporaal bij de 12de Genie Veldcompagnie. Hij ligt begraven op het Nederlands ereveld Menteng Pulo in Jakarta. Hij was de derde van zes kinderen - voor hem twee jongens en na hem twee meisjes en een jongen. Ouderlijk huis: Van Hasseltstraat 3. Vader Hendrik Jan, geboren op 26 september 1894 in Kampen, was melkkoker. Moeder: Betje Sellies, geboren op 8 februari 1892 in Kampen.

Harm Noordman, geboren op 6 juni 1929 in Kampen, overleed op 6 september 1950 in Batavia na in zijn buik geschoten te zijn. Naar Indië gegaan als dienstplichtig soldaat. Hij ligt begraven op het Nederlands ereveld

bij het onderdeel OVW Mariniersbrigade. Hij overleed als gevolg van een buikoperatie na een schotwond op 27 juni 1946 in Surabaya. Hij ligt begraven op het Nederlands ereveld Kembang Kuning in Surabaya op Java. Zijn ouderlijk huis, vanaf juli 1932, stond aan de Trekvaart. Gerrit was de vierde van vijf kinderen van groentehandelaar Willem van de Kruisweg, geboren op 3 augustus 1887 in Doornspijk, en Petertje Weerdmeester, geboren op 14 september 1889, geboorteplaats onbekend.

Helmich Kragt, geboren in Kampen op 3 november 1925, overleed als gevolg van tyfus op 9 januari 1947 in Batavia, het tegenwoordige Jakarta. Hij was korporaal bij de stafcompagnie van het eerste mitrailleurbataljon, opgericht op 1 september 1946 in Harderwijk.

Hij ligt begraven op het Nederlands ereveld

Menteng Pulo in Jakarta. Hij was enige jongen in het gezin en jongste van vier kinderen. Ouderlijk huis: Begijnestraat 6. Vader was Teunis Noordman, emailleur en geboren op 14 maart 1894 in Kampen. Moeder: Fennetje de Vries, geboren 9 februari 1898.

Hendriekus Kolk, geboren op 6 maart 1927 in Kampen als tweede van vier kinderen, twee jongens en twee meisjes. Dienstplichtig soldaat bij 3-5 R.I. Hij overleed op 23 september 1947 in Batu op Oost-Java en ligt begraven op het Nederlands ereveld Kembang Kuning in Surabaya. Ouderlijk huis - vanaf januari 1937 - was Buiten Nieuwstraat 111-I. Zijn vader was (grond)arbeider Jacob Kolk, geboren op 10 januari 1903 in IJsselmuiden en zijn moeder Geertje Westerink, geboren 22 mei 1905, plaats onbekend.

Jan Post, geboren in Kampen op 14 februari 1926, was in Nederlands-Indië als korporaal van het 1ste bataljon van het 4de regiment infanterie. Hij kwam als gevolg van een ongeluk om het leven in Balong Bendo op 27 maart 1948 en ligt begraven op het Nederlandse ereveld Kembang Kuning in Surabaya. Zijn ouderlijk huis stond aan de Burgwal 113. Hij was tweede van vier kinderen, twee jongens en twee meisjes. Zijn vader was Peter Post, veehouder en geboren op 10 augustus 1897 in Kampen. Zijn moeder was Jannigje Teune, ook uit Kampen en geboren op 17 januari 1900.

Jan Hendrik Wilhelmus Dekker, geboren in Kampen op 2 augustus 1926 en overleden op 19 april 1949 in Kranggan op Oost-Java. Hij was soldaat bij het eerste bataljon van het vierde garderegiment Jagers. Hij ligt begraven op het Nederlands ereveld Kembang Kuning in Surabaya. Hij was de zesde van elf kinderen en woonde aan de Voorstraat 114. Zijn vader, Jan Dekker, was sigarenmaker, geboren op 5 april 1899 in Kampen en getrouwd met Femmigje Elhorst, geboren op 22 november 1899, geboorteplaats onbekend.

Gerrit van der Drift, geboren in Kampen op 22 april 1922, om het leven gekomen bij een auto-ongeluk in Surabaya op 15 november 1949. Reserve tweede luitenant en naar Nederlands-Indië gegaan samen met I-8 R.I. Hij ligt begraven op het Nederlandse ereveld Kembang Kuning in Surabaya. Derde van vijf kinderen, drie jongens en twee meisjes van commissaris van politie Willem Frederik Oscar van der Drift en Johanna Helena Ridder. Zijn vader was geboren in Wormerveer op 21 juni 1890, zijn moeder op 17 december 1895. Ouderlijk huis: 2de Ebbingestraat 4.

Teunis van Dijk, geboren in Kampen op 31 mei 1925 en om het leven gekomen door een exploderende landmijn in Tjileungsir - vlakbij Batavia - op 21 februari 1947. Hij ligt begraven op het Nederlands ereveld Menteng Pulo in Jakarta. Hij was marechaussee tweede klasse. Zijn ouderlijk huis stond aan de Uitenhage de Miststraat 50.

Ereveld Leuwigajah in Cimahi op Java. Hier liggen Frans Gunnink en Dries van der Weerd begraven. Voor de begraafplaatsen van de andere omgekomen Kampenaren. (Foto Daan Gunnink)

De namen van Dries van der Weerd en Frans Gunnink staan ook op het op 23 augustus 1984 opgerichte monument in Padang. Dit monument is opgericht op de plaats van het voormalige ereveld Belantoeng, waar vijftig tussen 1946 en 1948 gesneuvelde militairen werden begraven; in 1962 werden hun stoffelijke overschotten - waaronder die van Frans Gunnink en Dries van de Weerd - overgebracht naar erevelden op Java.

Op het monument in Padang is een marmeren plaat bevestigd met daarop de namen van de vijftig Nederlandse militairen die in en rond Padang om het leven gekomen zijn en daar tot 1962 begraven lagen. Van het oorlogsvrijwilligers regiment I-8 R.I. waren dat, naast Frans Gunnink en Dries van de Weerd, B. Kooiman, H. Daanen, J.H. Eikhoudt, J.W.M. van de Velden, M. Davelaar, A.H. Soeteman, A.J. Barneveld, W. van Roekel en H. Harmsen.